

[Viggo Hauch.]

er en social retfærdighedshandling. Og så må jeg, når jeg nu nævner ordene social retfærdighedshandling, sige til den højtærede finansminister, at det forbløffede mig, at den højtærede finansminister ville slutte sit indlæg på den måde, som han gjorde, med at sige, at partierne i den ene side af salen er blottet for social retfærdighed. Det er vi så sandelig ikke, og der er intet i vor hittidige politik, som kan give den højtærede minister grund til at sige det. Derfor må jeg igen spørge: hvad er hensigten med at fremstille sagerne på den måde?

Det ærede medlem hr. Helge Larsen fandt ikke, jeg havde belyst min tale med eksempler. Den højtærede finansminister gik let hen over mine eksempler. Det skal jeg komme til om et øjeblik. Men så sagde det ærede medlem hr. Helge Larsen, at det efter hans og hans partis opfattelse var rigtigt at rette i loven af 1960 og udvide den ud over det område, man gav den i 1960. Der tror jeg det ærede medlem må gøre sig klart, at når man imod vort råd og imod vore stemmer lovgiver over hals og hoved, som man gjorde i 1960, så styrker det ikke tilliden i befolkningen, når man i 1963 kommer og siger: hu hej, nu vil vi lave om på det, vi lavede i 1960. Det er, som om man fra den side ikke tager lovgivningen helt så alvorligt, som lovgivning bør tages, og jeg tror, man bør gøre sig klart, at det er ikke noget, der styrker tilliden i befolkningen.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen stillede mig det direkte spørgsmål, om jeg ikke mente, at kunstig oppustning af priserne kan føre til inflation. Det er jeg ikke uenig med det ærede medlem om, men det, det ærede medlem gjorde her i sin første tale, var, at han gav grundprisstigningerne som årsag til hele inflationen, og det er en forkert måde at stille tingene op på. Selvfølgelig fører en kunstig opblusning af priserne til inflation, men jeg har her påvist med argumenter, som også regeringens sag-

kyndige bruger, at hovedårsagen er at søge i en forfejlet politik, en forfejlet zonepolitik og en forfejlet politik i øvrigt, og det ærede medlem ved jo akkurat lige så godt som jeg, at hele dette grundstignings spørgsmål, som man har fumlet sig igennem i løbet af en nu tredive år, har ført til forøgede priser på jorden. Det er oven i købet sådan, at staten køber og sælger på den måde, at man tager den afgiftspligtige grundstigningsskyld med.

Det ærede medlem hr. Holger Eriksen var inde på mine betragtninger om jordrenten, og dér må jeg sige det ærede medlem var umådelig snild og snedig, for han sagde: vi har jordrenteprincippet, og hvem har trådt det under fode? Det har administrationen. Jeg må gøre det ærede medlem opmærksom på, at administrationen handler på de højtærede ministres vegne, og hvis det ærede medlem vil have et klart udtryk for, hvordan det er gået med jordrenteprincippet, kan jeg henvise det ærede medlem til at læse den ordveksling, der fandt sted sidste år mellem det ærede medlems partifælle det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen og den højtærede landbrugsminister. Det er for nemt at komme ud af det på den måde. Det er ikke administrationen, man kan beskyldes for, at jordrenteprincippet er trådt under fode. Det er den høje regering, som nu kommer og vil have mere skat lagt på jorden.

Må jeg så sige til det ærede medlems eksempel fra Århus, at jeg synes, det var et dårligt eksempel, for denne grumme spekulant, som det ærede medlem var stødt på i Århus, vil efter de gældende regler blive ramt både af indkomstskat og kapitalvindingsskat, så jeg kan ikke se, at det kan bidrage til at klargøre situationen.

Så siger det ærede medlem — og dér er det muligt jeg bliver nødt til at give det ærede medlem ret, selv om jeg ikke rigtig kan forstå, hvad han siger — at jeg ved et af de eksempler, jeg nævnte, sagde, at en mand, der havde overtaget et areal, der var opført til en værdi af 300.000 kr., skulle være sat i kapitalvindingsskat på 256.000